

הולנוע

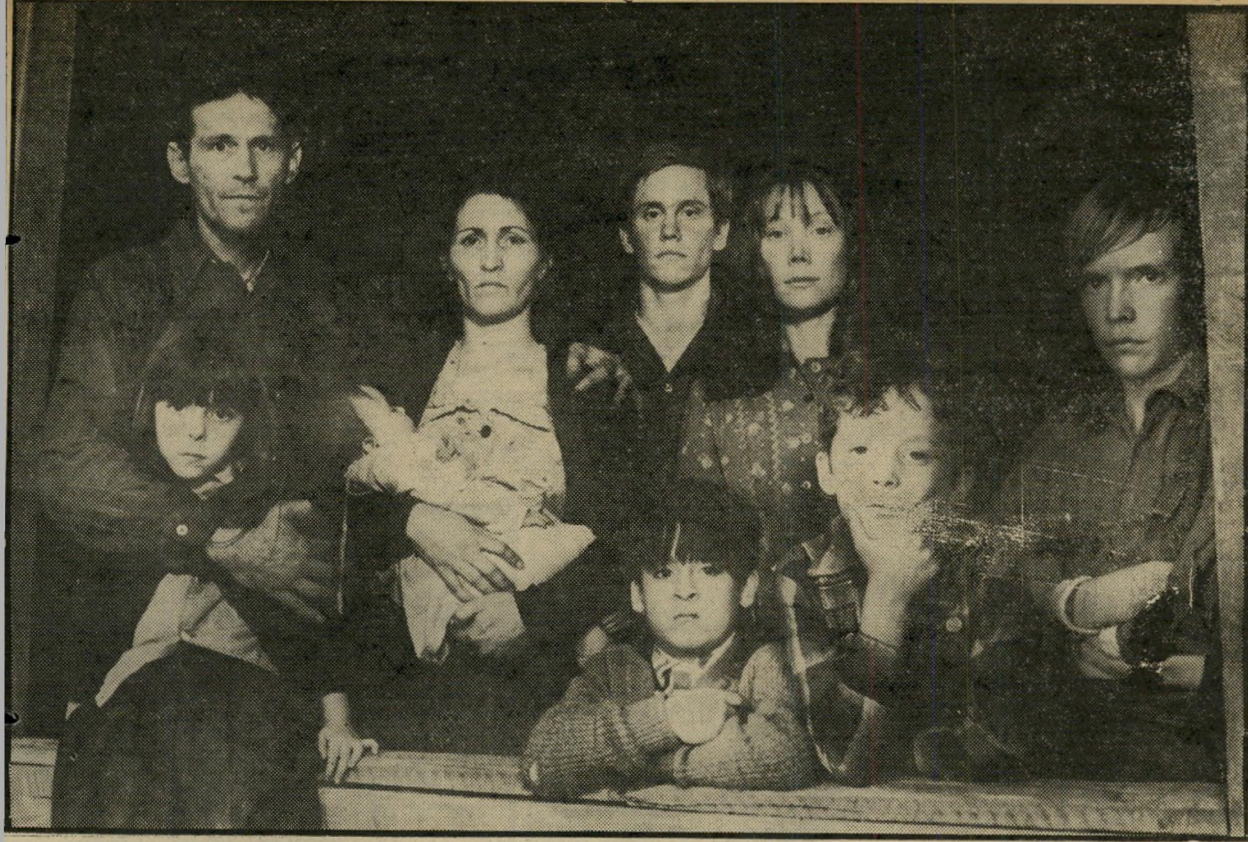
סרטים

זלכת הכפר

כאשר הגיע הסרט בתו של כורה הפחם לישראל לראשונה, לפני כשנה, התבוננו בו המפיצים והגיעו למסקנה שאינו מתאים לארץ! הסיבה? סיפור חייה של זמרת הקאנטרי, לורטה לין, הוא יותר מדי אמריקאי. עניינו בתופעות זרות לנו, והוא מדבר על מוסיקה שאינה כל כך פופולרית בישראל.

מאותן סיבות עצמן זכה הסרט להצלחה רבה בארצות-הברית, הפך אחד המועמדים הראשיים בתחרות על האוסקר.

למען האמת, אפילו חברות הסרטים בהוליווד סברו שהמדובר בסיפור אמריקאי מדי, ורובן פשוט סירבו לנגוע בו. וזאת חרף העובדה שלורטה לין היא שם-דבר באמריקה, בעיקר באמריקה הכפרית, ושי האוטוביוגרפיה שלה, עליה מבוסס הסרט, עוררה בזמנו רעש גדול, בעיקר משום שהעזה להוקיע בגלוי מיני נושאים כמו שימוש בסמי-מרק, מניעות הריון, עימור תים עם הבעל וכד'. אילו מדובר היה באילל פופ נורמאלי, כל הדברים הללו היו נהג שבים למובנים מאליהם, אלא שלעולם שירי הקאנטרי (שירים בנוסח כפרי עממי) הוא עולם מיוחד במינו, עולם של מאזינים רחוקים מחוגי הסילון ומן המוסר החדש; המאמינים עדיין באדיקות בערכים הישנים

סיסי ספיסיק בתפקיד לורטה לין (מימין) ופון הזם בתפקיד אביה (משמאל) מיספחתו של כורה פחם

צוותא בכל תחנות השידור הקטנות, ומוציאים עצמם לבסוף במיצעד הפיומונים של שירי הכפר.

היפוך היחסים. ככל שהיא הולכת ומתפרסמת הופך תפקידו להיות שולי יותר וזה, כמוכן, כואב במיוחד למי שהתחנך על הגירסה שהבעל הוא זה שלובש את המכנסים במישפחה, בכל מקרה ובכל הניסיונות. סידרת המשברים המתפתחת בי המשך יכולה כמוכן להזכיר את כוכב נולד, על גילגוליו וחקיו הרבים והשונים, אולם במקרה זה שתי הדמויות הראשיות בי דראמה הן במלוא אונן. הם חיים יחד כבעל ואשה ודווקא מבינים זה את זה היטב. לכן קשה היה לגלוש להגזמות ולטעניות חריפות יתר על המידה מבלי לפגוע בבשר החי.

למען האמת זהו, אולי, אחד ההישגים העיקריים של הסרט. מן הרגע הראשון הוא עוסק בנושאים רגישים למדי, אבל מצליח לעקוף את כל המיכשולים בפיקחות רבה ולשמור בקפדנות על אופיו. **רגישות והומור.** יתכן שההצלחה הגדולה ביותר של הסרט כולו היא בליהוק. סיסי ספיסיק, הילדה המפוחתת והמפחידה מקארי, הברווזון הפורח בשלוש נשים, וחברתה הקטינה של רוצח פסיכופאטי בי שביל הזעם מצליחה לעבור דרך ארוכה — מנערת כפר בורה וילדותית עד היותה כוכבת מפורסמת ומקושטת, מצויידת בכל עדי המקצוע, בהומור, ברגישות ובפשיטות; אלה הן בדיוק התכונות שהקהל אוהב גם אצל לורטה לין.

ההפתעה הגדולה היא, ססיסי אינה מניעה שפתיה לקול הקלטות הזמרת המקצועית, כפי שמקובל לעשות בדרך כלל בהוליווד, אלא שרה את כל השירים כמו פיה. אפסד טען שכך תחוש את התפקיד טוב יותר. לורטה לין תמכה ברעיון וסיסי נזכרה בימים שהיתה גינגית צעירה, התי גוררה אצל בן דוד של אמה, השחקן ריפ-טורן, וניסתה להיות זמרת עוד לפני שהחלה ללמוד מישחק. מי שישמע אותה בסרט יחשוד לרגע שהמדובר בפיומונאית מנוסה. אפילו לורטה לין התקשתה להאמין למשמע אוזניה כאשר חזתה במוצר הי מוגמר.

הפתעה אחרת היא שחקנית-מישנה בשם בוורלי ד'אנגילו (שהופיעה כשילה בשינור). היא מגלמת את הזמרת המנוחה פאסי קליין, הטובה בידידותיה של לורטה לין. בשני קטעי הזמר שהוטלו עליה היא מציגה מיקצועיות שמעידה כי אכן הופיעה במשך שנים כזמרת, לפני שהחלה לשחק בסרטים כמו הרומן של אנני.

ולבסוף — טומי לי ג'וס, ששורבב עד עתה בכמה תפקידים של פרייארבעה סכינים, בהפקות לא-כליכך-מוצלחות. הוא מתקבל כדמות אנושית. גם הוא, כמו סיסי ספיסיק, עובר דרך ארוכה מן הרגע שבו הוא מופיע לראשונה על המסך, כנער פרא שזה עתה השתחרר מן הצבא, ועד שהוא הופך להיות אמרגן שכרסו משת-

שנות הנישואין הראשונות היא מביאה לעולם ארבעה ילדים, עוברת עם הבעל מעיירת המכרות שבה נולדה ליערות מדינת ושינגטון שבצדה השני של הרי יבשת. היא מצויידת בכל הנתונים להיות ישישה מיובלת ואפילו סבתא כבר בגיל 35.

תחרוף לטבעת. אלא שהיא שרה לילדיה כל היום. הבעל שומע אותה ותחת שיקנה לה את טבעת נישואין — ידו לא השיגה לרכוש כזו לקראת החתונה — הוא מביא לה הביתה גיטרה, מאלצה כמעט בכוח ללמוד כיצד פורטים כמה אקורדים בסיסיים, ואחר כך הוא כמעט גורר אותה אל הבמה, כדי שתשיר בפני זרים. למרות הביישנות, שגורמת לה להקיא לפני שהיא פוצחת בזמר, הוא מעניק לה מעמד של זמרת חובבת, אלא שהבעל אינו מסתפק בכך. הוא שומע שהשביל לתהילה עובר דרך אולפן התקליטים ונוטל את אשתו, שאינה יודעת מה הם תווים, לאולפן מקומי. אחר כך, בלי בוש, הוא מציב אותה על כיסא, מול שמירה שהוריד מן המיטה, ומנצח אותה בצילום פירסומת ראשון. על מכונת-כתיבה ישנה הוא מדפיס את הביוגרפיה שלה, ואחר-כך מעלה אותה למכונת יחד עם התקליטים הראשונים ועם תיקייה-פירסומת. השניים עוברים בי-

סיסי ספיסיק ולורטה לין תחקיר והקמור

ספיסיק וטומי לי ג'וסם בקבתו של כורה פחם, לא להסתיר מעיני הציבור

של דת, במישפחה ובמולדת, ושל זמרים הדואגים לכך שתדמיתם הציבורית תתאים בדיוק נמרץ לדרישות אלה.

הכוכבת מתמוטטת. עולם הי קאונטרי צריך להיות מוכר כבר לצופי הקולנוע בכל העולם אחרי נאשוויל של רוברט אלטמן; סרט על כוכבי הסינגל הזה, בעיר הכירה של הפיומונאות הכפרי (שנתנה את שמה לסרט), אפילו פרשת המשבר של לורטה לין מופיעה בו בצורה מוסווית: רוני בלייקלי מגלמת כוכבת המתמוטטת על הבמה והחזרת להופיע בלחץ בעלה-אמרגנה רודף הבצע והמושחח. אלא שסרטו של אלטמן נטל את נאשוויל ואת תושביה שלא על מנת לי-הציגם באורח ריאליסטי, אלא כחומר שבו עשה כאוות נפשו, תוך בניית אלגוריה סאטירית על האומה האמריקאית כולה. מיותר לומר שמאז אין אלטמן נמנה על הקולנוענים האהודים על פרנסי העיר נאשוויל וכוכביה.

שלא כמו אלטמן, התסריטאי טום ריקמן והבמאי מייקל אפסד הסתפקו במטרות יותר צנועות. הם אינם מתיימרים לדון בבעיות חובקות-עולם או להציג מראה מול פני אמריקה או נוכח פניו של עולם מוסיקת הכפר. הם הבחינו שבידם סיפור עם מרכיבים יוצאי-דופן, והם נצמדו אליו עד הסוף, מבלי להתפתות להטפות פוליטיות על שיחזור האשה או להתפרצויות דראמטיות נוסח כוכב נולד.

מיובר בבתו של כורה פחם, הנישאת בגיל 13 לחייל משוחרר בן 19, תוך ארבע